

SUCCES EN ZELFVERTROUWEN

DE GEBROKEN POT

Een Indiase waterdrager had twee grote kruiken die aan de twee uiteinden van een stuk hout hingen dat zijn schouders omhelsde. Een van de kruiken had een splinter en terwijl de andere kruik al het bronwater perfect bewaarde totdat het het huis van de meester bereikte, verloor de andere kruik onderweg bijna de helft van zijn kostbare lading. Dit duurde twee jaar, gedurende welke tijd de waterdrager op elk van zijn reizen slechts anderhalve kruik water afleverde. Natuurlijk was de perfecte pot trots op zichzelf, want het lukte hem van begin tot eind zonder problemen. Maar de beschadigde pot schaamde zich voor zijn imperfectie en voelde zich depressief omdat hij maar de helft kon bereiken van wat hij geacht werd te kunnen. Na twee jaar van wat ze beschouwde als een permanente mislukking, draaide de beschadigde pot zich om naar de waterdrager terwijl hij hem bij de bron vulde. 'Ik voel me schuldig en neem me niet kwalijk.' "Waarom?" vroeg de waterdrager. "Waar schaam je je voor?" "Ik ben er in deze twee jaar maar in geslaagd om de helft van mijn lading water naar onze meester te brengen, vanwege deze scherf die water lekt. Vanwege mijn schuld doe je al deze inspanningen, en uiteindelijk lever je maar de helft van de water aan onze meester. Je krijgt geen volledige erkenning voor je inspanningen," zei de beschadigde pot tegen hem. De waterdrager was geraakt door deze bekentenis en antwoordde vol medeleven: "Terwijl we teruggaan naar het huis van de meester, wil ik dat je naar de prachtige bloemen langs de kant van de weg kijkt". Terwijl ze de heuvel opliepen, zag de oude kruik langs de kant van het pad prachtige bloemen in het zonlicht baden, en dat toverde een glimlach op haar gezicht. Maar aan het einde van het pad voelde ze zich nog steeds slecht omdat ze weer de helft van haar water was kwijtgeraakt. De waterdrager zei tegen de pot. Realiseerde je je dat er alleen mooie bloemen aan jouw kant stonden, en bijna geen bloemen aan de zijkant van de perfecte pot? Dat komt omdat ik altijd wist dat je vocht verloor, en daar heb ik gebruik van gemaakt. Ik plantte bloemzaadjes aan jouw kant van het pad, en elke dag gaf je ze onderweg water. Twee jaar lang heb ik

dankzij jullie prachtige bloemen kunnen plukken, die de tafel van de meester sierden.
Zonder jou had ik nooit zulke verse en sierlijke bloemen kunnen vinden.

HAAIEN AAS

Tijdens een onderzoeksexperiment plaatste een zeebioloog een haai in een grote vuilwatertank en liet vervolgens verschillende kleine aasvissen in de tank los. Zoals je zou verwachten, zwom de haai snel rond de tank, viel aan en at de kleinere vissen op. De mariene bioloog plaatste vervolgens een sterk stuk helder glasvezel in de tank, waardoor er twee afzonderlijke scheidingswanden ontstonden. Vervolgens plaatste ze de haai aan de ene kant van de glasvezel en een nieuwe set aasvissen aan de andere kant. Opnieuw viel de haai snel aan. Deze keer sloeg de haai echter tegen de glasvezelverdeler en stuitte eraf. Onverschrokken bleef de haai dit gedrag om de paar minuten herhalen zonder resultaat. Ondertussen zwom de aasvis ongedeerd rond in het tweede schot. Uiteindelijk, ongeveer een uur na het begin van het experiment, gaf de haai het op. Dit experiment werd de komende weken enkele tientallen keren herhaald. Elke keer werd de haai minder agressief en deed hij minder pogingen om de aasvis aan te vallen, totdat de haai uiteindelijk moe werd van het raken van de glasvezelverdeler en gewoon stopte met aanvallen. De mariene bioloog verwijderde toen de glasvezelverdeler, maar de haai viel niet aan. De haai was getraind om te geloven dat er een barrière bestond tussen hem en de aasvis, dus de aasvis zwom waar hij maar wilde, vrij van schade.